

BUDAPEST XXI. KERÜLET CSEPEL ÖNKORMÁNYZATA
KÉPVISELŐ-TESTÜLET

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Budapest XXI. Kerület Csepel Önkormányzata Képviselő-testülete **2012. szeptember 20-án** (csütörtökön) **17,00 órai** kezdettel a Radnóti Miklós Művelődési Házban (1214 Budapest, Vénusz u. 2.) a FŐTÁV Zrt. számlázási gyakorlatával kapcsolatban megtartott Közmeghallgatásáról.

Jelen vannak: Németh Szilárd polgármester
Ábel Attila alpolgármester
Borbély Lénárd alpolgármester
Morovik Attila alpolgármester

Balogh Ernő, Bercsik Károly, Czibulyáné Szonday Szilvia, Dobák István, Gárday Balázs, Gergely István, Kovács Dániel, Noé László, Pákozdi József, Szuhai Erika, Takács Krisztián, Tenk András

Összesen: 16 képviselő

Távolmaradó: Borka-Szász Tamás, Makray Barbara, Reznicek Zoltán, Szenteczky János, Zupkó János.

Tanácskozási joggal jelen vannak:

Baksa Lajos	Városépítési Irodavezető
Balog Róbert	FŐTÁV Kapcsolat és Üzletfejlesztési Igazgató
dr. Gönye Anikó	külsőkapcsolati és protokoll referens
dr. Juhász György	Tóth Ilona Eü. Szolgálat, int.vezető, főigazgató főorvos
dr. Szeles Gábor	Jegyző
Fatérné Rothbart Mária	Humán Szolgáltatások Igazgatósága, intézményvezető
Fekete Csaba	FŐTÁV vezérigazgató
Furák János	OSZI intézményvezető
Halmos Istvánné	Városgazdálkodási Ágazat, ágazatvezető
Kala Tamás	Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége
Kecskés Ágnes	Oktatási ágazatvezető helyettes
Kernné dr. Kulcsár Dóra	Aljegyző
Muraközi Zsuzsanna	FŐTÁV Ügyfélszolgálat vezetője
Pethő Zsolt	FŐTÁV Dél-pesti Régió vezetője
Tóth János	Oktatási Ágazatvezető
Vass-Kasza Viktória	Szervezési Iroda, irodavezető
Vida István	Csepeli Városkép Kft. ügyvezető igazgató
Werner Péter	Csepeli Városgazda Zrt. vezérigazgató

Jelen vannak még:

Bárány Tibor	Újságíró
Csarnai Attila	csepel.hu – újságíró
Csóka Andrea	Szervezési Iroda munkatársa
Deliagosz Paszkalisz	Csepeli Görög Önkormányzat elnöke
Dobos Sára	Polgármesteri titkárságvezető
Fehér Lászlóné	Szervezési Iroda munkatársa
Gál Balázs	kabinet asszisztens
Galgócz Deák Antal	XXI. Kerületi Hivatásos Tűzoltóparancsnokság vezetője
Karsai Mátyás	Csepeli Roma Önkormányzat, elnökhelyettes
Kiss Ferencné	PEÜB tag
Kitzinger Adrienn	sajtó munkatárs
Mészárosné Czicer Andrea	Szervezési Iroda munkatársa
Papp Péter	BRFK XXI Ker. Rendőrkapitányság kapitányságvezető
Pintér Józsefné	PEÜB tag
Sághi Jenő	Közterület-felügyeletvezető
Samna Gábor	kabinetfőnök

Németh Szilárd köszönti a megjelenteket. Úgy látja, akár meg sem kellett volna hirdetni ezt a lakossági fórumot, melynek a fő témája a csepeli távfűtés, és az azzal kapcsolatos anomáliák, mert a civil lakosok közül kevesen vannak jelen. Bízott abban, hogy ezzel a fórummal pontot tudnak tenni annak a vitának a végére, amiért összehívták. Köszönti a Képviselő-testület tagjait, jegyző urat, aljegyző asszonyt, Kala Tamást a Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelőségéről, a FŐTÁV képviselőit: Fekete Csaba vezérigazgatót, aki úton van, Balogh Róbert kapcsolat és üzletfejlesztési igazgatót, Pethő Zsoltot a Dél-pesti Régió vezetőjét, Muraközi Zsuzsannát, aki az ügyfélszolgálatot vezeti.

Elmondja, februárban az Ady Endre lakótelepen találkozott az utcán egy ottani lakossal, aki jelezte, hogy a földszinti lakására több tízezer forintos számlát kapott, amely két és félszerese a korábbiaknak, pedig a házuk részt vett az ÖKO programban. Az ÖKO program lényege, hogy kisebb energiafogyasztású rendszer jöjjön létre, kevesebb hő veszteség keletkezzen és kevesebbet fizessenek az emberek a szolgáltatásért.

Megjegyzí, a március eleji fogadó óráján az Árpád utcai lakótelepről is megkeresték elsősorban egyedül álló idős emberek, akik 47 m²-es lakásban élnek, ugyan ilyen panasszal éltek. Nekik is azt mondta el, hogy közvetíteni próbál a FŐTÁV és a lakosság között. Meghírdették képviselő-testületi ülésen, ha a képviselők tudnak a lakótelepen olyan emberekről, akiknek hasonló problémájuk van, akkor jelentkezzenek. Több mint 50 levelet küldtek a FŐTÁV-hoz, ahol kivizsgáltak minden ügyet és megadták rá a válaszokat. Azt gondolták, mivel földszinti és I. emeleti lakásokat érintő problémáról van szó, akkor a rendszerben van valami probléma, ezt el fogják mondani a FŐTÁV-os kollégák.

Várták a lakásszövetkezetek és társasházak képviselőit a fórumra, érdekes lett volna, ha jelen vannak, ezt a FŐTÁV-osok el fogják mondani, hogy miért. Megjegyzí, egy képviselő van, a CSEVAK vezérigazgatója, de úgy gondolja, velük nincs ilyen jellegű gond.

Elmondja, a FŐTÁV részéről 15 perces prezentációt fognak kapni a rendszerről, majd a problémafelvetésekre kerül sor, amelyeket összegeztek, azokra válaszolnak, majd sor kerülhet egy kérdezz-felelek párbeszédre. Továbbá, ha van egyéb jellegű probléma.

azokra is megpróbálnak válaszolni a jelenlévők. Megadja a szót Balogh Róbert igazgató úrnak.

Balogh Róbert köszönti a jelenlévőket. Elmondja, sok ügyet kivizsgáltak, melyeknek a jelentős része a fűtési számla emelkedéséről szólt. Ezeket felfoghatják számlapanasznak is, de ők úgy fogják fel a számlapanaszt, hogy rosszul kiállított számla és a fogyasztó szempontjából rossznak tűnhet egy olyan számla is, ami magasabb értéket tartalmaz, mint amennyit jogosnak vél. Diavetítésen megmutatja, hogyan készül egy távhőszolgáltatási számla, milyen tényezők fogják a végösszeget meghatározni.

Az épületek mindegyikében a hő központban zajlik egy mérés, melynek az eredménye napi szinten egy rádiófrekvenciás kapcsolat révén kerül leolvasásra. Így minden nap van mérési adatuk. Ha elromlana a berendezés, az is feltűnik. A hónap utolsó napján történik egy leolvasás, ez az, amely az elszámolás alapját jelenti, ha nincs hibáról szó. Ez az adat bekerül az Energia Osztályra és a megadott módon kettéválasztják az összhőmennyiséget fűtési és használati meleg víz készítés célra felhasznált hőre. A szétválasztás módja az, hogy az összes hőmennyiségből a nyári adatok alapján egy fajlagosan számított adat alapján kiemelik azt, ami a meleg víz készítésre került, így különítik el, így lesz két, az egész épületre vonatkozó szám. Az egyik azt mutatja, hogy mennyit fűtöttek az épületben, nyáron ez nulla, télen pedig nullától magasabb érték. A másik szám a használati víz előállításához tartozó hőmennyiséget mutatja. Ezeknek a mértékegysége gigajoule. Ha ezt felosztották, a törvény szerint lakásonként szét kell osztani a hőt fűtési és használati meleg víz cél szerint annak megfelelően, ahogy kérték a fogyasztók. A felosztás arányát a közös képviselőtől várják, ők valamilyen arányszámot adnak. A dián látható nagy kék nyíl felső részén látható, hogy a fűtési célra felhasznált hő mennyiségét lehet léghőmérőben a lakás mérete alapján felosztani és lehet költségosztó eszköz alapján is. Költségosztó eszköz fűtés esetén a radiátoron lévő eszköz, használati meleg víz esetén pedig a mellékvízmérő óra. Ha ilyen eszközök nincsenek, akkor valamilyen más megoldást választ a közös képviselő. A törvény jelenleg azt mondja, hogy ez az adatszolgáltatás a közös képviselő kötelezettsége és feladata. Ennek az adatnak a felülvizsgálatára nem jogosult a TÁVHŐ szolgáltató. A FŐTÁV az adatok alapján elkészíti a lakásokra jutó hőmennyiséget használati meleg vízre és fűtésre is, utána pedig az egységárakat a mennyiségekkel összeszorozzák és létre jön a lakásokra vonatkozó számla. Megjegyzi, különböző támogatások érkehetnek javarészt alapítványoktól és önkormányzatoktól, mint lakhatási támogatás, amely a számlák összegéből levonandó, a képletben ez mínuszos tétel, ezzel készen van a számla.

Elmondja, zöld szaggatott vonal jelzi a dián azt a részt, amely a FŐTÁV illetékessége hatáskörébe tartozik. Ha ezen belül történik hiba, az a FŐTÁV hibája. Pl. elromlik a mérőműszer, nem működik a távleolvasó, rosszul végzik a kollégák az összhőmennyiség szétválasztását, rosszul használják fel a közös képviselő által megadott felosztási adatokat lakásonként, rosszul szorozzák össze az egységárat a mennyiséggel, nem vonták le a támogatást. Ezek olyan hibák, amelyek a FŐTÁV által kiállított számla hibái. Amennyiben a közös képviselő rosszul adja meg a felosztási arányokat, ha a támogatás nem érkezik meg, az már nem a FŐTÁV kompetenciája.

Elmondja, azokban az esetekben, amelyeket Polgármester úrtól kaptak, sok tényező jelent meg. Gyakoriak voltak, amikor korábban valamilyen jogcímen kapott támogatás szűnt meg, ennek a hiánya számlanövekedést okozott az illetőnek. Gyakori probléma az épületek fűtési rendszereinek korszerűsítésével függ össze, elsősorban a fűtési rendszerek esetében. Szó esett a költségosztóról, amely egy takarékosagra

ösztönző, de nem mérőeszköz, arányokat mutat. Fel van szerelve a radiátorra, külön szakcéget bíz meg a társasházi, lakásszövetkezeti közösség azzal, hogy felszerelje, üzemeltesse, leolvassa. A hődíj-felosztáshoz szükséges arányszámokat a közös képviselőnek átadja. A leggyakoribb probléma az szokott lenni, hogy az arányszámok eltértek a megszokott fogyasztási adatoktól. Ennek az volt az oka praktikusán, hogy egy épületen belül az egyes lakások hő vesztesége, használoinak fogyasztási szokása eltérő. Ez az eltérő fogyasztási, használati szokás elvezet oda, hogy az emberek különböző mennyiségű pénzt fordítanak energia felhasználásra. Távhő esetében az a bizarr helyzet volt, hogy miután évtizedeken át átalánydíjat fizettek az emberek, megszokták, hogy az egymás melletti, azonos méretű lakások, azonos díjat fizetnek. Gyakori, hogy ennek a megváltozása elégedetlenséget okoz azoknál, akik számlanövekedést élnek meg. Úgy gondolja, ez természetes folyamat, mert a lakások hőenergia felhasználása az elhelyezkedésüktől függően különböző lehet. Jellemzően a sok lehűlő felülettel rendelkező lakások hő fogyasztása lesz rossz. A kivizsgált esetek között voltak olyanok is, ahol számlanövekedésről panaszkodtak, ennek a rendszernek a nyertese lett volna, mert visszatérítést kapott volna a megtakarított hőenergia mentén, de miután elvesztett egy támogatást, mégis növekedés jelent meg a számláján.

Azt gondolja, ezeket az ügyeket összefüggéseiben komplex módon lehet vizsgálni. Gyakori, hogy a reklamáló indulatot érez a számlanövekedés miatt, ezért nehezebben fogadja el a magyarázatokat. Az Ügyfélszolgálaton és a műszaki kollégái a helyszínen jól el tudják ezeket mondani, meg tudják világítani, hogy valóban mi okozta a költségek növekedését. Megjegyzi, sokszor a felhasználó magatartása okozza a számla növekedését. Az évek alatt kialakult gyakorlat, pl. hogy a dohányosok résznyire nyitva hagyják az ablakot, egy költségosztóval ellátott lakás esetében csúnya dolgokat tud művelni, hiszen a költségosztó a szoba és a radiátor hőmérséklet különbségét regisztrálja. Ha egy nyitott ablakon dől be a hideg, a radiátor forró, akkor egy magasra növekedett hőmérséklet különbséget regisztrál, úgy érzékeli, hogy nagyon fűt a berendezés. A lakásban élő azt gondolja, nem csinál mást, mint az elmúlt években megszokta.

Elmondja, a korszerűsített épületekben néhány fűtési szezon szükséges ahhoz, hogy jól átlátható legyen, hogy a takarékoság hogyan hat vissza a számlára.

Kiegészítésként elmondja, a rendszer jelenleg úgy működik, ez biztosan rossz, hogy egy eltelt fűtési időszak végén utólag számolnak el. Ekkor már senkinek nincs módja a saját magatartását megváltoztatni. Ezen csak abban az esetben lehet változtatni, ha magát a visszamenőleges elszámolást kiveszik a rendszerből. Ennek több megoldása van, az egyik egy technikai-műszaki megoldás, amikor folyamatos online adatszolgáltatás történik havi szinten. Ez egy továbbfejlesztése a jelenlegi rendszernek, a rádiófrekvenciás költségosztók erre képesek. A másik lehetőség, hogy a lakóközösség a költségosztást úgy hajtja végre, hogy a leolvasott időszakot a következő előremutató időszakra alkalmazza saját magának. Így egyrészt eloszlik a megnövekedett költségteher, másrészt van mód korrigálni a magatartást. Továbbá elmondja, van egy Kormányrendelet, amely a közös képviselők, lakásszövetkezetek elnökei számára útmutatást nyújt arra, hogyan állapítsák meg a költségosztók adatainak felhasználásával a felosztási arányokat. Ha jól használják a rendszert, mód van a szélső lakások és a magas hő fogyasztású lakások esetében a korrekció alkalmazására. Tájékoztató, hogy ebben a rendszerben – ha jól használják – lehetőség van a szélső lakások és a magas fogyasztású lakások esetében korrekció alkalmazására. Problémát jelent, ha nem akarják figyelembe venni, hogy néhány lakásnak - adottságából következően - magasabb a fogyasztása, mert akkor egy rossz rendszert hoznak létre. A fogyasztóvédelmi hatóság nagyon sok ilyen megkeresést

kap, de tehetetlenek ebben az ügyben, hiszen erre nincs hatáskörük. A távhő szolgáltatónak szintén nincs erre hatásköre, hiszen ők is csak kapják az adatokat. Véleménye szerint az nem megoldás, hogy minden ilyen esetből polgári peres eljárás legyen, és azokból alakuljanak ki a jó elszámolások. Ezekben az esetekben a tájékoztatás és az információ adás eszközével tudnak élni, illetve segíteni tudják a folyamatot. Jelzi, ha ezzel kapcsolatban kérdés, észrevétel van, szívesen válaszol mindenkinek.

Németh Szilárd megadja a szót a fogyasztóvédelem képviselőjének.

Kala Tamás a Fogyasztóvédelmi Felügyelőség képviseletében elmondja, sajnos a jelenlegi jogi szabályozás nem ad lehetőségeket a fogyasztóvédelemnek. A fogyasztók számára járható út a polgári peres eljárás, ennek ellenére nagyon sok panaszbejelentést kapnak, amelyekben eljárni nem tudnak. Írásban válaszolnak a beadványokra, melynek lényege, a jogszabályi háttér magyarázattal kiegészítve. Ennek ellenére szívesen válaszol a felmerült kérdésekre.

Werner Péter elmondja, a FŐTÁV csak méri az adatokat, majd közli a fogyasztást a közös képviselővel. A Csepeli Városgazda Zrt., mint közös képviseleti iroda vesz részt a költségek meghatározásában. A költségelosztók felszerelése után derültek ki a társasházaknál azok az anomáliák, melyek oda vezettek, hogy hiába korszerűsítették a házat, hiába cserélték ki a nyílászárókat, hiába lett hőszigetelés, fűtéskorszerűsítés, néhány lakónál jelentős költségnövekedés következett be. A szélső lakásokban nagy a hővesztés, ezért jobban fűtenek, így fűtik a szomszédot is, akinek ezért nem kell annyira fűteni. Erre való tekintettel felhívták a társasházak figyelmét, hogy abban az esetben, ha 20-80 %-ban osztják meg léghőmérő arányosan, illetve a költségosztók alapján fizetendő díjat, az súlyos anomáliákhoz vezethet. Ezért ők 50-50 %-ot javasoltak, amely szerintük igazságosabb rendszer, viszont ezt nem mindenhol fogadták el. Véleménye szerint a társasházaknak az épület külső felén lakók részére egy korrekciós számot kellene elfogadniuk a közgyűlésen.

Németh Szilárd jelzi, most kérdések, hozzászólások következnek a lakosság részéről.

Csomor Tamás elmondja, idős, beteg édesanyja nevében van itt, aki a Petz Ferenc u. 26-ban lakik, amely egy 330 lakásos társasház. 2010. szeptember 15-re lett kész a ház szigetelése, fűtéskorszerűsítés stb. Az első számlával nem is volt probléma, de a 2012. márciusi számla szerint kiderült, hogy az előző évről még tartozik 92.335,- Ft-tal. Ez sajnos, ameddig le nem olvassák a fogyasztást, addig így lesz, tehát nem kevesebbet, hanem többet fizet. Ehhez még hozzá jön az a törlesztő részlet, amelyet az egész felújításért kell fizetnie. Hozzáteszi, egyetért a CSEVAK vezérigazgatója által elmondottakkal. A számláknál használt szorzókkal kapcsolatosan elmondja, 2010-ben ez a szorzó 0,0098 volt, a következő évben pedig már 0,371 lett. Amikor megjött az összesített számla, azon pedig 0,885 volt a szorzó. Kérdése, mitől változik, mitől függ ez a szorzó? Ki dönti ezt el és ki ellenőrzi? Próbálta ezt megtudni, de senki nem tudott rá válaszolni. A fogyasztóvédelemhez is eljutott, de ott már pereskedni kellett volna, azt meg nem akarták, mert belefáradtak. Tehát nem érti, hogy a fűtésre használt hőnél miért emelkedett háromszorosára a szorzó?

Németh Szilárd jelzi, majd a FŐTÁV megpróbál erre válaszolni. További kérdéseknek ad helyt.

Szűcs Andrea (Petz Ferenc u. 28. fszt. 5.) elmondja, nekik is ugyan az a problémájuk, mint az előtte szólónak, csak ők a hátsóbejáratnál laknak. Náluk télen a fürdőszobában 16-17 fok van – két kisgyermek mellett. Nem fűtenek, azért, hogy tudjanak spórolni. Amióta a költségmegosztó fel van szerelve, azóta spórolnak, mert azelőtt a nem fűtésért 40 ezret fizettek, most hogy elkészült a fűtéskorszerűsítés és az ablakcsere, meg a szigetelés, most ha nem is fűtenek, akkor is csak 25 ezret fizetnek. Korrekt, de mégsem, mert aki a negyediken lakik ugyan úgy 48 m²-en, az csak 9 ezret fizet. A testvére a X. emeleten lakik, télen nyitott ablaknál 32 fok van náluk és csak 6 ezret fizetnek. Megszokták a hideget, mert a gyerekek zokniban, harisnyában alszanak, de igazágtalannak tartja, hogy kicsit feljebb élvezik a meleget és nem fűtenek. Kompenzációt szeretne, de kevesen vannak ahhoz, hogy megszavazzák az 50-50 %-os arányt. Nekik mindig megy lejjebb a szorzó, mivel nem fűtenek. A konyhában és a gyerekszobában is le akarta szereltetni a fűtőtestet, mert nem használják, és villannyal szeretne fűteni.

Balog Róbert úgy gondolja, hogy az elhangzottak reflektáltak mindarra, amit a vezérigazgató úr elmondott, illetve arra is, amit a Főtáv nevében ő próbált elmondani.

Kifejti, egyik oldalról az épület fűtéskorszerűsítése energia megtakarítást hozott a háznak, hőszigetelés, nyílászáró csere volt. Biztosnak tartja, hogy az összhő felhasználás 20-30%-kal kevesebb, mint a korábbi években volt. Ha 6.000-9.000,-Ft-os távfűtési számlák vannak az épületben, azt gondolja, ez nagyon kedvező fűtési költséget mutat. A probléma az, hogy az épületen belül a nagyon magas légköbméter arányú felosztás miatt egyesek rosszul járnak, mások pedig extrém módon jól. Erre lenne megoldás az a bizonyos közgyűlési döntés, amely annak a 2011/104. számú Kormányrendeletnek – a Főtáv honlapján meg lehet találni a jogszabálygyűjteményben – az iránymutatása alapján kialakított költségosztási elszámolás irányába viszi el a dolgot, az adott esetben 50-50% korrekciós tényező alkalmazása a szélső lakások esetében. Ez azt jelentené, hogy sokkal kisebb lesz a különbség az egyes lakások között, a ház egészén keletkezett megtakarítás jobban oszlik meg a lakók között. Ezt a közgyűlési döntést azonban ők, mint Főtáv – de a Fogyasztóvédelem sem –, nem tudják meghozni, és nem is tudják azt mondani, hogy ebben a helyzetben ez egy igazágtalan rendszer. Itt egy kisebbségi jog védelme érdekében valóban polgári peres úton lehet érvényt szerezni a kisebbségi érdekek, hiszen egy érdeksérelemről van szó. Közli, hallott ilyen perekről, ismer ilyen ügyeket a Főtáv történetéből, olyan helyzeteket, amikor pl. egy lakóközösség egy lakója viselte majdnem a költségek legnagyobb részét, mert valamilyen közös érdek mentén rendeződtek a többiek, azonban kisebb méretű volt a ház. Egy 12 lakásos ház volt a belvárosban, ahol volt egy 260 négyzetméteres lakás, és több 50 négyzetméter körüli. Voltak költségosztók, de nem használták őket, légköbméter arányosan osztották el a hőenergiát, aminek következtében a nagy lakás vitte a legnagyobb részt, a kicsik önmagukban kevesebbet viseltek. Ott fordított érdeke volt a lakók többségének, a költségosztót kivették a rendszerből, pedig a nagyobb lakás tulajdonosa szeretett volna takarékoskodni.

Azzal a kérdéssel kapcsolatosan, hogy mitől változik a szorzó tényező, illetve hogyan állapítják meg, elmondja, a társasház kötött a TECEM nevű céggel – amelynek az a

foglalkozása, hogy költségeket oszt fel az említett eszközök segítségével – egy megállapodást. Ezeknek a szorzó tényezőknek változniuk kell, hiszen a hölgy visszaigazolta azt, hogy ők nem fűtenek, és a szorzótényező csökken. A kérdező esetében a növekedésnek valószínűsíthetően az lehet az oka, hogy a fogyasztás növekszik. Azt, hogy ennek pontosan mi a magyarázata, nem tudja. Azt is kétségtelen ténynek tartja, hogy miután a költségosztó eszközök nem mérőműszerek, bár alkalmasak a fogyasztás kimutatására, azonban nagyon nehéz azoknak a bevizsgálására, hiszen nincs egy mérésügyi hatóság, amely azok ellenőrzését időszakosan elvégezné. Tehát magához a felszerelőhöz lehet fordulni reklamációval, akinek érdekében áll, hogy kiderítse az igazat, de ez a bizalmat a rendszer iránt nyilvánvalóan nem növeli.

Kihangsúlyozza, nem szeretné nagyon túrangozni a kérdést, csak annak a ténynek a visszaigazolását szeretné megerősíteni, ami elhangzott, hogy a lakóközösség azonos érdek mentén működő tagjainak fel kell emelniük a szavukat, és érvényesíteniük kell azt az igazságosabb elosztást, aminek az elvei rendelkezésre állnak, és ami természetesen a költségeiket lefelé szorítja, míg a többiekét felfelé. Ez a dolognak a lényege.

A radiátorok leszerelésével kapcsolatban elmondja, ha egy épület távfűtésben marad, a távhő szolgáltató az alapdíj megfizetésében érdekelt. Ha a radiátorokat a lakók leszerelik, „nem fognak hőt fogyasztani”, és akkor annak költsége sem merül fel, azonban semmire sem mennek vele, ha ez az elszámolási rendszerben nem jut vissza. Senkinek nem javasolja, hogy szereltesse le a radiátorait, hanem inkább arra biztat mindenkit, tegyék helyre az elszámolást, fizessenek 17 ezer forintot, és éljenek kényelmesen, melegben, és aki 6-7000 forintot fizet most, ő is fizessen 15 ezer forintot, és nála is legyen ugyanolyan meleg. Mert ha jól végezték el a korszerűsítést, akkor a meleg víznek fentről le kell érnie a lenti szintre, és elegendő hőt kell oda szállítania. Kihangsúlyozza, csak a fizetés arányaival van baj.

Németh Szilárd az írásban érkezett kérdések megválaszolását kéri.

Balog Róbert a Kossuth Lajos utca 120. VII./41. számban élő lakos írását ismerteti, miszerint házuknál külső tatarozás, szigetelés, fűtésszerelés, idén nyáron ablakcsere volt. Azt kéri az illető a Főtávtól, hogy a havi számlán jelezzék a mérőóra állását. A fogyasztott, megmért értékeket szeretné követni.

Elmondja, nagyjából felvázolta már, hogy ebben a rendszerben a mérés épületszinten történik. Épületszinten állnak szerződésben a társasházzal, a lakásonkénti felosztás, valamilyen arányszám ebben az esetben is a költségosztó alapján fog történni. Abban az esetben, ha a most kialakított rendszer alkalmas arra, hogy havonta fűtési adatot szolgáltatson számukra, akkor az egy havonként követhető rendszer lesz. Azonban ebben az esetben a Főtáv nem rendelkezik olyan berendezéssel, vagy eszközzel, amivel havonta vissza tudná osztani a kérdező számára a költségeket. Pontosán ez a probléma, hogy egy visszamenőleges elszámolás történik ebben az esetben, hiszen a költségosztó eszköz regisztrál, majd leolvassák. Ahhoz, hogy havonta lehessen adatot szolgáltatni, havonta kellene leolvasni a költségosztót, amire valószínűleg nem vállalkozott ez a közösség.

Egy következő kérdést ismertet, ami arról szól, hogy ha valaki nem fűti az összes helyiséget, az kihatással van-e a többi helyiségre?

Kifejti, természetesen, azonban ahogyan elhangzott a Csepeli Városgazda Zrt. vezérigazgatójának részéről is, abban az esetben, ha valamely helyiséget nem fűtenek, akkor a melegebb helyiségtől a hideg felé áramlik a hő. Ez egyrészt kifelé megy, másrészt az adott helyiségnél hidegebb helyiségek irányába. Ebből az

következik, hogy a fűtött helyiségek folyamatosan hőt vesztenek, és minél hidegebb a környezetük – tehát fűtetlenek a mellettük lévő épületbe tartozó helyiségek is –, annál nagyobb a hő veszteség, tehát jobban hűl az a lakás, amelynek a szomszédjában fűtetlenül álló lakás van.

Egy másik kérdést ismertet, miszerint azt kérdezi a lakó, hogy a Főtáv miként állapítja meg az alapidíjakat, mi alapján emeli azokat? Miért szüntette meg az ügyfélszolgálati irodát Csepelen? Milyen korszerűsítést tervez, hogy olcsóbb, és energiatakarékosabb legyen a szolgáltatás, mert a lakosoknak egyre nehezebb terhet jelent, főleg a hideg téli hónapok fűtésszámláját kifizetni.

Az alapidíjjal kapcsolatban elmondja, gyakorlatilag a Távhőszolgáltatás működtetéséhez tartozó összes költséget tartalmazza. Ebben benne van az összes bérköltség, azoknak a fejlesztéseknek, beruházásoknak, karbantartásoknak a költsége, amely a rendszerek üzemképességét hivatott biztosítani. Ebből fizetik az adókat, tehát minden olyan költséget, ami nem az energia. A Főtáv jelenleg azon az úton halad, hogy az alapidíj költségét csökkenteni tudja. Ennek egyik eleme volt, hogy júliusban 10%-kal csökkentették az alapidíjat, ez ÁFA nélkül kb. 500,-Ft-ot jelent egy átlag lakás esetében. Ezen az úton szeretnének továbbhaladni, nyilván a működési költségeik csökkentésével.

Az a kérdés, hogy miért szüntették meg az ügyfélszolgálatot, szorosan összefügg az elmondottakkal.

Rögzíti, a csepeli ügyfélszolgálatot a csepeli és a pesterzsébeti lakosok vették igénybe, összesen húszezer ember, a heti forgalma nagyon alacsony volt a többi ügyfélszolgálati irodához képest. Amikor át kellett gondolniuk, mit csináljanak, hogyan csökkentsék a költségeket, azon gondolkodtak, hogyan zárhatnának be telephelyeket. Leszögezi, Csepelen a Főtáv telephelyét bezárták, ennek részeként az ügyfélszolgálatra is lakat került. Beszámol arról a jó hírről, hogy köszönhetően a Csepeli Városgazda Kft. és a Polgármesteri Hivatal rugalmasságának, a Katona József utcában lévő telephelyen heti három napon, hétfőn, szerdán és pénteken ott van az ügyintézőjük, és a készpénzes befizetések kivételével szinte minden ügy helyben intézhető. A közös képviselőknél sem kell máshova menniük, ők is ott helyben megtalálják az ügyintézőt, de javasolt számukra az előzetes időpont egyeztetés. Hozzáteszi, a szeptember 1-je óta eltelt néhány hétben a forgalmak a következőképpen alakultak: 9, 8, 12, 9, ami az egy hét alatt az ügyfélszolgálatot felkereső csepeliek számát jelenti. Az, hogy Csepelen a fentiek szerint alakították át az ügyfélszolgálat működését, egy olyan eszköz, és egy olyan kellemetlen lépés volt, amellyel szintén az alapidíjat igyekeznek csökkenteni.

Közli, az a kérdés is összefügg az alapidíjjal, hogy milyen fejlesztéseket terveznek annak érdekében, hogy csökkenteni tudják az energiaköltségeket, illetve a fogyasztói terheket.

Leszögezi, az alapidíjról már beszélt. Olyan lépésekre készülnek, amelyek a működési költségeket csökkentik. A műszaki oldalon a nagyobb tételt jelentő hő esetében az a cél, hogy olcsóbban állítsák elő. Ennek több lehetséges fejlesztés lesz az eredménye, de sajnálatosan a hőtermelők legnagyobb része nem a cég tulajdonában van, így azokon másoknak kell fejleszteni. Néhányat ismertet a megvalósult fejlesztések közül: a Révész utcában volt egy fűtőmű, ami nagyon drágán működött. Kiváltották, és egy másik erőműből kap ellátást Budapest azon része, ami természetesen a hőarra kedvezően hatott.

A másik dolog az, hogy a saját fűtőmű telepük kéményére egy hővisszanyerő rendszert építettek ki, amit úgy kell elképzelni, hogy a kondenzációs kazánok technológiához hasonló megoldással a füstgázban lévő hőt nyerik vissza.

Egy másik fejlesztés ugyanazon a telephelyen – amit máshol is meg fognak valósítani – azt teszi lehetővé, hogy kevesebb alapdíjat kelljen fizetni a gázszolgáltatóknak, tehát oda egy fix gáztartályt telepítettek, amiből a nagyon hideg téli napokon hozzá tudnak táplálni a rendszerhez. Leszögezi, folyamatos fejlesztés zajlik a távhőszolgáltatónál, azonban a pénz, és a fejlesztések az alapdíjból kerülnek ki.

Felolvass egy hosszabb levélből, miszerint az írója is azok közé tartozik, akinek többet számláznak meleg víz esetében hosszú évek óta, fűtés esetében két éve a lakásonkénti fűtési hőfogyasztás mérők felszerelése óta jogos meleg víz és fűtési hő díjnál. Tehát többet számláznak a levélíró által jogosnak véltnél. Ennek a problémának természetesen utánanézett, és meggyőződött arról, hogy a FŐTÁV Zrt. véltlen az ügyben, jóhiszeműen, a jogszabályoknak megfelelően jár el, azaz a társasház IB elnökével kötött szerződés alapján az IB elnök által megadott felosztási arányokkal van a probléma.

Azt gondolja, ugyanarról a problémáról van szó, a levelet a levélírónak meg fogja válaszolni. Nem lát benne igazán markáns kérdést, inkább egy vélemény kifejtést a fentiek alapján. Kihangsúlyozza, ha megkapják a kérdéseket, mindenkinek külön, még írásban is válaszolni fognak.

Németh Szilárd azt kéri, a másolatokat tartsák meg, és kapjanak egy-egy példányt a kérdésekből az igazgató úrék.

Balog Róbert közli, van még egy jelentős köteg papír, amely mind a Petz Ferenc utca 28-ból érkezett kérés. Felajánlja, hogy a jövő hétre szerveznek egy összejövetelt a házban, és megpróbálják kivizsgálni a helyi problémákat. Ebben az ügyben alapvetően a közös képviselőn keresztül, illetve a helyi lépcsőházban kihelyezett plakáton fogják megtalálni a kapcsolatot. Azt kérdezi, megnyugtatónak tartják-e ezt az érintettek? Bár többet nem fognak tudni ott sem mondani, csak kicsit szélesebb körben teszik majd meg.

Németh Szilárd azt kérdezi Werner Pétertől, van-e albetéte, tulajdona az Önkormányzatnak a Petz Ferenc utcában? Azt kéri, akkor részükről is legyen majd ott valaki olyan az összejövetelen, aki döntésképes. Azt kérdezi, mikor lesz ez a megbeszélés?

Balog Róbert azt ígéri, hogy a jövő hétre igyekeznek megszervezni, alkalmas időpontot kell találniuk.

Németh Szilárd rögzíti, egy meghívót ők is szeretnének kapni az Önkormányzatba.

Béres Józsefné az Ady Endre utca 59-ből azzal kapcsolatosan, amire már választ is adtak, hogy ha valamelyik szobát nem fűtik, az milyen kihatással lesz a többi szobára, azt kérdezi, ha minden szobát fűtenek, akkor hogyan spóroljanak? Mert arról volt szó, hogy a költségmegosztókat azért szerelik fel, hogy spórolni tudjanak az emberek.

Balog Róbert válaszában elmondja, egy Celsius fok hőmérséklet növelés vagy csökkentés általában 6%-kal befolyásolja a felhasznált energia mennyiségét. A nem fűtés és a nem 24-25 Celsius fokra való fűtés között jelentős energia-megtakarításbeli különbség van. Azt mondja, ha valahol 24 fok helyett 20 fok van, akkor az 20-24%

energia-megtakarítást jelent. Senkit nem bízgat arra, hogy szélsőségesen abba az irányba haladjon, hogy a komfortérzetének, az életminőségének a romlása mentén takarékoskodjon. Úgy gondolja, le lehet tekerni a fűtést egy alacsonyabb értékre, a Nyugat-európai országokban ez egy bevett gyakorlat, ahol a magyarok folyamatosan fáznak, mivel ott 18-20 fok az éjszakai, illetve a nappali hőmérséklet is. Véleménye szerint, ez lehet az a takarékoskodási irány, amit ha egy házban mindenki gyakorol, és jól osztják szét a megtakarítást a költségosztók segítségével, tehát igazságosan, úgy, hogy mindenki részesüljön belőle, akkor az egy elfogadható fűtésszámlát, és megtakarítást fog jelenteni.

Természetesen a végtelenségig nem lehet megtakarítani. Nagyon fontosnak tartja, hogy ha egyszer elértek egy megtakarítást, azt megtartani lehet, de sokat fokozni már nem, hiszen akkor egy idő után rosszul fogják érezni magukat a hidegben.

Kifejti, minden ilyen helyzetben arra kell nagyon élesen gondolni, hogy amikor azt mondják, nem fűtenek, akkor annyi foknak kellene lenni a szobában, mint amennyi kint van az utcán. Persze soha nem annyi van. Azt a hőt valahonnan meg kell termelni, vagy szerezni. Vagy a szomszédból, és akkor a fizetés igazságtalansága van jelen.

Megemlíti, egy ember kb. 100 Watt hő ad le folyamatosan, tehát mindenki egy „mászáló fűtőtest”.

Németh Szilárd megkérdezi, van-e még kérdés.

Deliagosz Paszkalisz (Krizantém u.) szerint az első, lényegi kérdése az, hogy ez a rendszer amelyik úgy működik, hogy felülről elkezd csurogni a meleg víz lefelé, működik-e valaha rendszeresen, úgy, hogy a földszinti lakók is meg legyenek elégedve, ne fagyjanak meg lent és a felső emeleteken lakóknak is jó legyen, ők se süljenek meg fönt?

Elmondja, hogy a lakásában lévő radiátorok immár huszonvalahány évesek. Tekintettel arra, hogy a radiátorokban víz kering, ezek elvízkövesednek, ezért a hő leadásuk nyilván már nem olyan, mint amilyennek lennie kellene. Felveti, bizonyára itt is lehetne spórolni, de nem tudja milyen módon (pl. a radiátorok tisztításával, esetleg lecserélésével). Hozzáteszi, ez technikai probléma, amit valahogyan, valakinek meg kellene oldani.

Harmadik kérdése: az ő házukban is felszereltek a lakásokba „úgymond” szabályozó gombot, amin hat rubrika van, ami 0-tól 6-ig szabályoz. Közli, gyakorlatilag a 4 és a 6 között érzékelhető az, hogy szabályoz, vagy sem, ezért megkérdezi, ki engedélyezi, illetve ellenőrzi, ezeket a szabályozó gombokat, hogy ezek ténylegesen működnek-e, ha már úgy döntött a bent lakó, hogy szeretné szabályozni a fűtést (energiafelhasználást)? Hozzáteszi, az emberi kéz eléggé érzékeny ahhoz, hogy érzékelje, történik-e hőmérsékletváltozás a radiátoron a gomb elfordításával. Közli, ő nem érzékeli azt, hogy a szabályozó gomb gyakorlatilag rendszeresen szabályoz, mindössze azt, hogy melegít, vagy nem melegít, függően attól, hogy bekapcsolja, avagy kikapcsolja a fűtést.

Németh Szilárd megkérdezi, van-e még kérdés.

Pintér József (Bánya u. 25.) előre bocsátja, ő egyszer járt kazánfűtői tanfolyamra és ott azt közölte az oktató, hogy az egy csöves rendszer már akkor elavult volt, amikor ezt egyáltalán elkezdték szerelni. Megkérdezi, hogy egy fűtéskorszerűsítés során mennyivel növelné meg a költségeket az, ha kétcsöves rendszerre alakítanák át az

épületek egycsőes fűtését? Megjegyzi, akkor valószínűleg igazságosabban lehetne elosztani a költségeket is.

Németh Szilárd megállapítja, hogy pillanatnyilag további kérdés nincs, majd válaszára szót ad.

Balog Róbert megállapítja, hogy az iménti kérdések révén áttértek a technikai területre. Jelzi, a kérdésekre fordított sorrendben válaszol. Az egycsőes fűtéséről általánosságban elmondja, hogy ha az jól van megtervezve és kivitelezve, akkor működik. Hozzáteszi, természetesen nagyon kényes ennek a rendszernek az egyensúlya, hiszen azon az elven alapul, hogy fönt nagyon forró a víz, ezért ott csak egy nagyon kicsi radiátor kell. Ahogyan az épület szintjein haladnak lefelé, egyre nőnek a radiátorok, mert az egyre alacsonyabb hőfokú víz, ugyanazt a fűtőtséget csak lényegesen nagyobb felületen képes biztosítani. Az a baj, hogy még, ha jól tervezték is és jól építették is meg az épületet (tehát azt a tervet valósították meg, azt a cső és radiátorméreteket szerelték be az építés során, ami a tervben elő volt írva), az elmúlt 30 évben a lakosság belenyúlt ebbe a rendszerbe, - különösen az átalánydíjas időszakban – és az emeleti lakásokba is felkerültek a jó nagy radiátorok. Attól kezdve, hogy a lakásokban folyamatosan belenyúltak a rendszerbe, felborult az a kényes egyensúly, ami ahhoz szükséges, hogy egy ilyen rendszer jól működjön. Megjegyzi, azt sem zárja ki, hogy az épületek építéskor közreműködő építőipar olykor-olykor ötletszerűen szerelte fel a radiátorokat, illetve változtatott meg csőméreteket, mert akkor éppen más méret volt kéznél.

Hangsúlyozza, elméletileg az egycsőes fűtési rendszer egy nagyon egyszerű fűtési rendszer, ami ha jól van megtervezve és megépítve, akkor működőképes. Kijelenti, ezzel tulajdonképpen azt a választ adná a kérdezőnek, hogy ha eddig nem működött jól a házban a fűtési rendszer, akkor kicsi az esély arra, hogy az egycsőes rendszer valaha egyszer olyan jó lesz, mint új korában.

Az egycsőes rendszer elavultságára vonatkozó megjegyzésre reagálva kifejti, ez elsősorban a pazarló volta miatt tekinthető elavultnak, mert ez esetben úgy használják a fűtési hőenergiát, mintha egy hideg vizes csap esetében nem tennének fel golyós csapot, hanem mindig folya a víz a falból, és ha szükség van a vízre, akkor alá tesznek egy edényt, ha nem, akkor a víz elfolyik a lefolyóba. A fűtési rendszer esetében ez azt jelenti, hogy a hőmennyiséget „beküldik” az épületbe, ami utána kijön az épületből és vagy kellett, vagy nem, de ezt nem lehetett elzárni, nem lehetett szabályozni, tehát maradt az ablaknyitás. Ebből a szempontból az egycsőes rendszer valóban elavult volt már akkor, hiszen már a '70-es évektől tudják, hogy olajválság van, tehát az energiapazarlás akkor is ugyanolyan bűn volt, mint ma.

Kérdésként merült fel, hogy mit lehet csinálni ezekkel a rendszerekkel. Elismeri, át lehet alakítani ezeket kétcsőes rendszerre, de ez esetben a következő költség merül fel: át kell tervezni a rendszert, adott esetben a meglévő csöveket ki kell szedni és két másik csövet kell a helyébe tenni. Mindez nagyon jelentős költséggel jár. Hozzáteszi, az esetek többségében, ha megnézik ezt a költséget, akkor kiderül, hogy ez lakásonként 2-300 ezer Ft-ot is jelenthet, ami horribilis összeg, ha ezt az összeget felszorozzák az adott épületben lévő lakások számával. Elmondja, vannak olyan megoldások is, amivel a meglévő rendszert át lehet építeni egy jól szabályozható rendszerre. Pesterzsébeten az egyik lakóépület esetében 2007-ben megvalósult egy ilyen megoldás, ahol egy úgynevezett mini hő-központos rendszert alakítottak ki. Ez egy felszálló vezetékpárt jelent a folyosón, amiről az egyes lakások becsatlakoznak és így minden lakásnak önálló fűtési rendszere van. A mini hő-központ kb. annyiba

kerül, mint egy jó árú cirkó, tehát 2-300 ezer Ft-ból megvehető ma is, de a csővezeték szétbontása és az új csővezetékrendszer kiépítése nagyon sokba kerül. Tehát az a probléma ezzel, hogy számos olyan műszaki, technikai megoldás áll rendelkezésre, ami tökéletesen tudja kezelni az előzőekben említett problémákat – anélkül, hogy gond lenne vele -, de igazság szerint ezek olyan drága megoldások, amelyekre ma nem vállalkozik senki. Ehhez képest az a fűtés korszerűsítés, ami megvalósul (az egycsöves rendszerbe betett átkötő szakasz) műszaki oldalról enyhíti ugyan a problémákat, azonban a költségosztás tekintetében más problémákat vet fel az elszámolásnál, amiről az előzőekben már volt szó.

A thermo-szelepekkel kapcsolatos felvetésre elmondja, ezeket elméletileg csak ÉMI (Építésügyi Minőségügyi Intézet) engedéllyel lehet felszerelni, használni és ezeknek működőképesnek kell lenni. Megjegyzi, ezeket általában jelentős világcégek szállítják, tehát nem feltétlenül a szeleppel van probléma. Jelzi, ő nem akarja ezt a történetet most, innen megoldani, hiszen nagyon nehéz lenne elmondani, hogy miért éri úgy a kérdező, hogy a radiátorszelep tekergetésével a radiátor hőmérséklete nem változik. Hozzáteszi, egyet azonban nagyon fontos lenne elfogadni: a szoba hőmérsékletét kell mérni, mert az indifferens, hogy mennyire tűnik melegnek a radiátor. Megjegyzi, az elmúlt évtizedekben megszokták az emberek, hogy ha fűt a FŐTÁV, akkor jó forró a radiátor, azonban ez volt a pazarlás egyik szimptomája. Hangsúlyozza, ezekben a radiátorszelepekben elvileg a belső hőmérséklet érzékeléséhez tartozó gáz, vagy folyadék van és a szoba hőmérsékletéhez igazodóan kell ki-be kapcsolnia. A radiátorszelep működőképességének ellenőrzése tehát sokkal inkább egy szoba-hőmérővel lehetséges, mit kézzel. Amennyiben a szobában 23-24 fok van, ami megfelel a beállított értéknek, akkor a rendszer, illetve a radiátorszelep jól működik, ha nem, akkor valamilyen műszaki probléma történhetett a radiátorszeleppel. Ez esetben ezt meg kell javítania annak, aki ezt szállította, tekintettel arra, hogy ez ebből a szempontból egy garanciális termék - bárki szállította is -.

A radiátorok vízkövesedésével kapcsolatos felvetésre elmondja, hogy a hidegvíz-csövek valóban tönkremennek, vízkövesednek egy-egy épületben és 20-30 év után cseréire szorulnak, azonban a nagyon szélsőséges esetektől eltekintve a vízkövesedés önmagában nem, vagy nem olyan mértékű, hogy az a radiátorok cseréjét indokolná. Az esetek egy részében az emberek inkább azért cserélik le a radiátorokat, mert 20-30 év után úgy érzik, hogy már eleget nézték ezt a „rondát” és újat vesznek helyette.

Hangsúlyozza, önmagában a vízkövesedés nem jellemző a fűtési rendszerekre, ő mégis nagyon sokszor találkozik ezzel a „történettel”, pedig ez nem valós probléma. Az valóban okozhat gondot, ha a fűtési rendszert sokszor töltötték fel csapvízzel, mert akkor a radiátorokban, illetve a rendszerben üledék keletkezhet, azonban ez a nyári időszakban - amikor úgyis le van engedve a rendszer - a radiátorok leszerelésével és átmosásával kezelhető. Ezzel kapcsolatban arról tájékoztat, hogy nyáron mindegyik épületben van egy kéthetes, ingyenes leürítési időszak, ezért, ha ilyenkor leszerelik és átmosatják a radiátort, akkor abból ki lehet tisztítani az említett üledéket. Hozzáteszi, egyúttal az is megnézhető, hogy van-e vízkő a radiátorban és el lehet dönteni, hogy indokolt-e a cseréje vagy sem.

(mikrofonon kívüli rövid hozzászólás, ami a hangfelvételen nem hallható. – jkv.- vezető)

Balog Róbert a hozzászólásra reagálva, ígéri: együtt vállalják akkor a 3-ban.

Németh Szilárd köszönti az időközben megérkezett FŐTÁV vezérigazgató urat, majd jelzi, három pontban kívánja összefoglalni, hogy ő mit lát ebben a kérdésben.

Először is nagyon örül annak, hogy minden hozzászólónak, kérdezőnek eléggé egyértelmű volt az, hogy az Önkormányzatnak ebben a kérdésben nincs hatásköre, illetékessége. Hozzáteszi, azon túl, hogy az Önkormányzat összehozza a feleket, illetve meghallgatja, megpróbálja megérteni a problémát és olyan környezetet teremt, amelyben a probléma megoldható.

Kijelenti, ő nagyon köszöni azt a lehetőséget, amit a FŐTÁV biztosított a mai estére. Köszöni azt is, hogy február óta több alkalommal is lehetőségük volt arra, hogy a Főpolgármester-helyettes úr irodájában közösen tárgyalhassanak erről és mindvégig rendkívül nyitottak voltak, példaértékűen álltak ehhez a problémához. Hangsúlyozza, az összes fővárosi szolgáltató előtt nagyon jó példa lehet, hogy a FŐTÁV akkor is megpróbál segíteni azokon az embereken, akik az ő ügyfelei, ha a probléma nem az ő működésükből, illetve felhatalmazásukból adódik és ő ezt rendkívül biztatónak és jónak tartja.

A második pontként kijelenti, ezzel ő nem látja megoldottnak a problémát. A két legnagyobb problémának azt látja - természetesen azon túl, hogy a rendszer igazságtalan, de javasolja, hogy arról már ne beszéljenek, mert ezt már mindenki elmondta -, hogy az előzőekben már említett igazságtalanság fenntartásának következménye nagyon sokrétű. Véleménye szerint az egyik ilyen következmény az - ahogyan azt az imént az Igazgató úr megfogalmazta -, hogy ez a kisebbség problémája. Az egyik következmény az a tipikus erre való rájátszás, amit ő a cinizmus kategóriájába sorol, amikor is valakinek teljesen mindegy, hogy mi történik a környezetében, a lényeg az, hogy ő jól járt, illetve annak a megfogalmazása, hogy „ha nekem jó, akkor neked lehet rossz”, vagy „ha neked attól rossz mert nekem jó”, vagy „neked attól jó, mert nekem rossz”. Elképesztőnek tartja az ilyen típusú hozzáállást, de nyilvánvalónak látja, hogy ez két nap alatt nem fog megváltozni, de fél év alatt sem, ugyanis ehhez komoly társadalmi változásokra van szükség.

Problémának tartja azt is, hogy senki nem felel semmiért, amint ezt már többen elmondták. Megállapítja, a mostani környezetet tekintve ez tényleg így van. Felveti, az Önkormányzat mit tud csinálni? Hatásköre, illetékessége nincs! A FŐTÁV mit tehetne, hiszen ez nem az ő dolga (az övé csak az ábrán zölddel jelzett feladat, a távhő-szolgáltatás)?

Megállapítja, azok nincsenek jelen, akiknek itt kellene lenniük - holott meghívást kaptak -, pedig kíváncsi lenne arra, ők mit mondanak ez ügyben. Megjegyzi, tehát senkinek nem dolga, mivel még azok is, akik a fogyasztóvédelemmel kell, hogy foglalkozzanak, azt mondják, hogy ők csak annyit tudnak tenni, hogy leveleket írogatnak, amiben leírják, hogy mit kellene tenni, stb., de a rendszer ettől még „gurul tovább”. Kijelenti, ő ezt nem tudja elfogadni, soha nem is fogadta el. Azokat pedig rendkívüli módon sajnálja, akik ezen jót derülnek, és örülnek annak, hogy egy ilyen rendszer üzemel. Jelzi, kér is mindenkit, hogy ezt ne egy humor terepnek, vagy egy egyszerű pártpolitikai terepnek tekintsék, hanem egy megoldandó közös kérdésnek. Hozzáteszi, mert bárki, illetve bármelyik politikai szervezet lesz is majd hatalmon, ez a probléma itt marad, azokkal a következményekkel, azokkal a faktorokkal, amiről ő az előzőekben már beszélt, hogy nem lesznek képesek normális társadalmat építeni. Megjegyzi, ez az ügy nagyon messzire fog vezetni.

Jelzi, a harmadik problematikus dolog az - amit itt már megfogalmaztak -, hogy itt pénzről van szó és nagyon nehéz lesz „átütni a falon” a 9 ezer Ft és a 40 ezer Ft közötti különbséget. Tisztázza, ezt nem lehet elmagyarázni az embereknek, mert bármit is mondanak, ezt nem fogják megérteni és ő teljes mértékben megérti az ő álláspontjukat. Megjegyzi, az már csak egy „kis színes”, hogy mindent polgári peres

eljárással lehet megoldani, tehát „hajrá, éljenek az ügyvédek”. Gyakorlatilag az USA-ban kezdeti érezni magát az ember, ahol, ha valakinek valami baja van, akkor vagy a pszichiáterhez szalad, vagy az ügyvédhez. Kijelenti, véleménye szerint ez megint nem egy normális dolog egy ilyen kis országban, illetve egy ilyen kis közösségben, mint ez a csepeli kis közösség.

A mai estét illetően elmondja még, hogy nagyon köszöni a hozzászólásokat, majd kijelenti, érti a helyzetet, de elfogadni nem tudja, ezért megpróbál tenni valamit a maga oldaláról, mert megítélése szerint ez a kötelessége.

Elmondja, hogy ez ügyben három dolgot írt fel magának. Az egyik az, hogy ösztönözní fogják azokat a típusú találkozókat, amilyen most a Petz Ferenc utcában lesz, hátha kijön majd belőle valami. Hozzáteszi, ő azt gondolja, minél többször elmondják, minél többször rávilágítanak a problémára, annál nagyobb az esély arra, hogy kijöhet belőle valamilyen megoldás. Leszögezi, mindenképpen azt szeretnék, ha a kis közösségek (lépcsőházak, lakóközösségek, lakószövetkezetek, stb.) valahogyan meg tudnák oldani a helyzetet.

Werner Péter vezérigazgatóhoz intézve szavait jelzi, meglátása szerint ebből következik, hogy valamilyen minta projekten kellene gondolkodni azokon a helyeken, ahol az Önkormányzat jó erőben van. Jelzi, bár nem tudja, hogy van-e még Csepelen olyan hely (lakóközösség), ahol az Önkormányzat többségben van, hogy a többséget biztosítani tudják. Egy ilyen épülethez, valamilyen minta projektben kéri majd a segítséget, ami nyilván egy műszaki válaszadás is lehet az utolsó két kérdező felvetéseire, amelyben nagyon jó ötleteket is adtak olyan dolgokra vonatkozóan, ami számukra nyilvánvaló (radiátorszelep, stb.), de az ő számára ez újdonság volt. Megjegyzi, ő nem műszaki ember, de úgy véli, ösztönzőleg Csepelen egy háznál, illetve közösségnél le kellene vezényelni egy mintaprojektet. Hangsúlyozza, ennek a mintaprojektnek őszintének kell lennie. Úgy kell elkezdeni a műszaki megvalósítást, hogy előtte megnézték az összes várható hatást. Megjegyzi, mert, ha ennek az ÖKO programnak a várható hatásait valaki pár évvel ez előtt - amikor a kampányban ezt erősen „nyomták” - őszintén elmondja az embereknek (ezt akkor is lehetett tudni, mert a fizikának az előzőekben említett Rubik kockás része akkor is ismert volt, mert aki a 6. osztály után tanult fizikából hőtant, az tudja hogy ez így üzemel...) akkor, már az elején meg lett volna ehhez a megfelelő jogszabályi környezet (az előzőekben említett Kormányrendelet, ami ajánlásokat fogalmaz meg ebben az ügyben). Megjegyzi, persze az már régen rossz, ha egy Kormányrendelet ajánlásokat fogalmaz meg, mert tudomása szerint kógens szabályokat kellene, hogy megfogalmazzon, amit mindenkinek követnie kell.

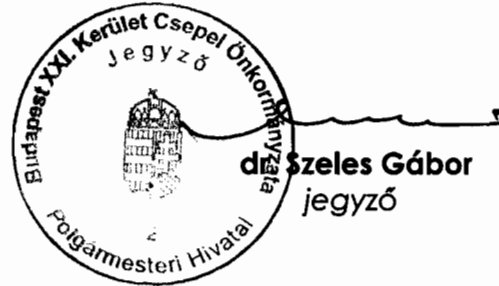
Közi, ha egy ilyen feltárást tudnak tenni a mintaprojekt tekintetében, akkor ők - addig, amíg ebben dönteni tudnak -, a FŐTÁV rendelkezésére állnak.

Közi, a harmadik, amiben szintén rendelkezésre állnak - hiszen van Csepelen két országgyűlési képviselő: Borbély Lénárd alpolgármester és Németh Szilárd polgármester -, az az, hogy talán van annyi lobby erejük, hogy ezt a témát felterjesszék olyan magas szintre amilyenre kell. Hozzáteszi, és talán olyan nagyon nem is fognak majd mellé nyúlni, mivel nem kizárólag fővárosi problémáról van szó (tudomása szerint az ország több nagyvárosában - pl. Miskolcon is - hasonló problémákkal küzdenek e tekintetben a lakók, mert ott sincs mindenki megelégedve).

Tisztázza, ha a megoldáshoz jogszabályi környezetet kell változtatni - és lehet is változtatni, mert tudvalevő, hogy nagyon nehéz olyan jogszabályon változtatni, ami egy kisebbség érdekét érinti - akkor ők ebben szintén rendelkezésre tudnak állni. Jelzi, a lakóközösségektől is várnak minden lehetséges megoldási javaslatot.

Közli, szeretne találkozni a lakóközösségek vezetőivel egy ilyen szakmai körben, ezért arra kéri a kollégáit, ezt szervezzék meg, hogy őket is fel tudják világosítani. Szeretné, ha erre még ebben az évben, még a fűtési szezon elején sor kerülne. Kéri ehhez a FŐTÁV-osoktól is a maihoz hasonló, jóindulatú, jó szándékú hozzáállást. Köszöni mindenkinek, hogy eljöttek, majd a Közmeghallgatást 18 óra 31 perckor lezárja.

K.m.f.

Jegyzőkönyvet készítette:

Majorné Sándor Beáta
Mészárosné Czicer Andrea
Csóka Andrea
Fehér Lászlóné

első rész
második rész
harmadik rész
negyedik rész

Jegyzőkönyvet ellenőrizte:

